

پروین علی‌پور، نویسنده و مترجمی که سابقه سال‌ها فعالیت در آموزش و پرورش هم در سابقه کاری‌اش ثبت شده، در بیست اخیر خود، نکاتی را درباره یکی از ترجمه‌هایی که انجام داده نوشته است. این کتاب «جزیره دلفین‌های آبی» نام دارد که کتابی از «اسکات ادل» است و پروین علی‌پور ترجمه آن را به فارسی انجام داده است. در نوشته علی‌پور درباره این کتاب آمده: «این کتاب، داستان دختری است که سال‌های سال، به تنهایی در جزیره دلفین‌های آبی زندگی کرد.

فصل‌ها گذشتند، سال‌ها سپری شدند و او همچنان در انتظار رسیدن یک کشتی و ترک جزیره ماند. «اگر علاقه‌مند هستم اطلاعات بیشتری درباره این کتاب داستانی بسطید، سری به صفحه‌اش در شبکه‌های اجتماعی بزنید.

حامد خسروشاهی، نویسنده و روزنامه‌نگار درباره کتاب «مهاجر سرزمین آفتاب» نوشته است. در یادداشت کوتاه او آمده: «سرنوشت، دختری ژاپنی را همراه زندگی مردی ایرانی می‌کند و راه او را از کوه‌های شرق آسیا، به نزدیکی دماوند می‌اندازد.

اما خداوند در این مسیر خانواده بزرگتری به او می‌دهد. خاتم سبا بابایی (کونیکو یامامورا) را قبل از همراهی با برنامه‌های موزه صلح تهران و مخصوصاً معرفی حبیب احمدزاده و پرویز پرستویی می‌شناختم. خواندن داستان زندگی این بانو در کتاب «مهاجر سرزمین آفتاب» به قلم حمید حسام و مسعود امیرخانی شناخت بیشتر من و در پی آن احترامم به ایشان را صدچندان کرد، رحمت‌الله علیه واحشره مع محمد و آل محمد. «کتاب «مهاجر سرزمین آفتاب» نوعی زندگینامه و خاطره‌نویسی است، اثری درباره خاطرات زندگی بانوی ژاپنی مسلمان با نام اصلی «کونیکو یامامورا» که با مردی ایرانی ازدواج کرده و پس از این ازدواج، نام خود را به «سبا» تغییر داده است. در این کتاب، با زندگی یامامورا از کودکی تا میانسال همراه می‌شویم.

او نخست شرح می‌دهد که چگونه تحت‌تعالیم بودایی بزرگ شده و در ادامه چگونه با همسر مسلمان‌اش آشنا شده و ازدواج کرده است. در انتها نیز داستان به دنیا آمدن و در نهایت، شهادت فرزندش را خواهیم خواند.

پس از سه دهه، موفقیت فنی NACI در ارزیابی همترزی بین‌المللی را به جنابعالی و همکاران خدمت‌تان تبریک می‌گویم. این موفقیت منجر به پشتیبانی هوشمندانه‌ای از تولید و ارتقای بیش از پیش کیفیت محصولات و صادرات ایران سرفراز خواهد بود.

وقتی برای اجرا در شهر لیون فرانسه از سعدی افشار دعوت شده بود من آنجا حضور داشتم، نمایش در سالی به بزرگی تالار وحدت روی صحنه رفت، درحالی که هیچ کس زبان فارسی نمی‌دانست و گویش خاص سیاه‌بازی را هم نمی‌شناخت اما سعدی افشار با حرکات بدن واکت‌هایی که داشت توانست تماشاگران را تا پایان نمایش در سالن نگه دارد. من آنجا متوجه شدم که تئاتر واقعاً زبان مشترک بشریت و جهان است و تعاریفی که بزرگان از جمله یوراک از سعدی افشار کرده‌اند، درست است. اگر ما امروز تئاتری داریم پیشینه‌اش در هنرمندانی چون سعدی افشار است که متأسفانه آن طور که باید شناخته شده نیستند. افرادی که نه مدرسه رفتند و نه دانشگاه و هنرشان را سینه به سینه آموزش می‌دیدند، مثلاً سعدی افشار از ذبیح‌الله ماهر و مهدی مصری آموخته بود.

گفت و گوی ایرنا با محمدرضا خاکی مدرس تئاتر در حاشیه نمایش «شاماران» که به سعدی افشار تقدیم شده است

شاید در تاریخ ۷۵ ساله اشغال فلسطین و اشغالگری اسرائیل، هیچ‌گاه اینچنین سینمای جهان بخصوص هالیوود برای حمایت از فلسطینیان به‌پا نخاسته بود. حتی در سال‌های ۱۹۴۸ یعنی اعلام موجودیت اسرائیل با ۱۹۶۷ و توسعه اشغالگری یاقا تل عام‌های فوج کف‌قاسم، دیرباسین، صبرا، شتیلا و... تقریباً هیچ صدایی از سینما و سینماگران دنیا درنیاآمده بود.

تا همین چند سال پیش، از سرناچاری هم که بود، سینما به گونه‌ای به مصالحه میان فلسطین و اسرائیل و حتی تحقیر تاریخی ملت فلسطین و به رسمیت شناختن اسرائیل به‌رغم جنایاتش روی آورد؛ مانند فیلم‌هایی همچون «دخالت الهی»، «و حالا بهشت»، «وست بانک»، «پنج دوربین شکسته»، «عمر» و... که حتی بعضاً نامزد دریافت جایزه اسکار هم شدند، اما امسال و پس از حمله اسرائیل به غزه و جنایات بی‌سابقه‌ای که انجام داد، انگار همه چیز تغییر کرده است؛ البته هالیوود، اسکار و جشنواره‌های دیگر به تبعیت از اربابانشان همان رویه سابق را داشته و حتی در اوج نسل‌کشی در غزه به حمایت از صهیونیست‌ها ادامه داده و آثار و فیلم‌هایی را برگزیده که مانند «وینهایمر» در واقع ضد آزادی و کرامت بشر و در ستایش از نسل‌کشی انسان‌ها بود، اما آنچه تغییر کرده است، موضع‌گیری صریح سینماگران و فیلمسازان بود که فقط به برخی از نام‌های آشنا مانند جین فاند و سوزان ساراندن منحصر نشد، بلکه در کمال شگفتی حتی فیلمسازان بازیگران یهودی هم به عرصه آمدند. شاید بتوان گفت اولین اتفاق مهم در جشنواره فیلم برلین افتاد، یعنی همان جشنواره‌ای که سینمای ما با یک اثر غیرسینمایی «سفیخ و آماتوری به نام «کیک محبوب من» به جای نمایش هنر و سینما، تنها درصد نمایش مشروب‌خواری و روابط آنچنانی و بی‌حجابی بود؛ در آن جشنواره علاوه بر اظهارنظرهای برخی فیلمسازان برگزیده در مراسم اختتامیه درباره غزه و فلسطین، بن راسل، کارگردان فیلم «درگیری مستقیم» که برای دریافت جایزه بهترین فیلم بخش «برخوردها» با چقیه فلسطینی بر دوش در این مراسم حضور یافت، طی سخنانی اسرائیل را به دلیل بمباران باریکه غزه که غیرنظامیان را آن تحت محاصره زندگی می‌کنند، به ارتکاب نسل‌کشی متهم کرد.

سپس باسل عدنا، کارگردان و روزنامه‌نگار فلسطینی که به همراه حمدان بلال، بیووال آبراهام (فیلمساز اسرائیلی) و ریچل ژر جایزه بهترین مستند را برای «هیج سرزمین دیگری» از آن خود کرد، در سخنانی کشتار فلسطینیان به دست اسرائیل را «قتل عام» خواند. بیووال آبراهام نیز هنگام دریافت جایزه، سیاست اسرائیل را در قبال فلسطینی‌ها «آپارتاید» توصیف کرد و خواستار آتش‌بس در غزه شد. در فیلم «هیج سرزمین دیگری»، نابودی روستاهای فلسطینی در کرانه باختری نشان داده شده بود، اما آبراهام زمانی که قصد داشت فردای مراسم اختتامیه به اسرائیل بازگردد، متوجه شد رسانه‌های اسرائیلی بر اساس اتهام مقامات آلمانی، سخنان او را «یهودستیزانه» توصیف کرده و تهدید به مرگ شده بود، از همین روی برنامه بازگشت خود را به تأخیر انداخت، چراکه برخی حتی به خا‌نه‌اش در اسرائیل رفته و اعضای خانواده‌اش را تهدید کرده بودند تا جایی که آنها از ترس جان، منزلشان را ترک کردند.

بعد از جشنواره برلین، نودوششمین مراسم اهدای جوایز اسکار، صحنه اعتراضات ضداسرائیلی و حمایت از فلسطینیان شد. تعداد زیادی از هنرمندان حاضر در این مراسم مانند مارک روفالو، ریز احمد، رامی یوسف و همچنین خواننده معروف، بیلی آیلیش (که جایزه اسکار بهترین ترانه را برای «باربی» دریافت کرد) به همراه برداش، از ستیج سینمای غزه به قصد حمایت از آتش‌بس دائمی و حمایت از مردم غزه (به نام هنرمندان برای آتش‌بس) استفاده کردند.

قابل تأمل‌تر از همه، عمل دست‌اندرکاران فیلم «منطقه مورد علاقه» (فیلمی درباره هلوکاست یهودیان در جنگ جهانی دوم) بود که پرچم فلسطین را روی یقه لباسشان نصب کرده بودند، بخصوص کارگردان یهودی این فیلم یعنی جاناتان گلیزر که پس از دریافت اسکار بهترین فیلم بخش بین‌الملل، بیانیه تکان‌دهنده‌ای درباره نسل‌کشی در غزه و لزوم برقراری آتش‌بس ایراد کرد که هنگام قرائت آشکارا صدایش می‌ریزد.

در بخشی از آن بیانیه آمده بود: «ما به عنوان انسان مقابل گروگان گرفته شدن یهودیت و هولوکاست‌مان به وسیله اشغالی که باعث می‌شود با انبوهی از مردم بی‌گناه برخورد شود، ایستاده‌ایم. «آن سخنرانی باعث شد گلیزر مورد هجوم و تهدید صهیونیست‌ها و هواداران اسرائیل در هالیوود قرار بگیرد، اما پیش از ۱۵۰ نفر از سینماگران یهودی بیانیه را در حمایت از جاناتان گلیزر امضا کردند که واکن فینیکس یهودی (برنده اسکار بهترین

مراسم هزار دف، عصر جمعه (۳۱ فروردین ۱۴۰۳) با حضور جمع زیادی از مردم و مسئولان دف‌نوازان از سراسر کشور در روستای گردشگری تاریخی پالنگان برگزار شد. در این آیین عرفانی، دف‌نوازان با فرار گرفتن روی پشت بام خانه‌های بلکانی روستا دف‌نوازی، نوای عرفانی مولودی خوانی سر می‌دهند. روستای پالنگان که به بهشت بلکانی کردستان شناخته می‌شود، یکی از روستاهای هدف گردشگری از توابع شهرستان کامیاران با طبیعت زیبا و موقعیت جغرافیایی منحصر به فرد بوده که امروز در مسیر جهانی شدن قرار گرفته است. عکس: ایرنا

بی‌نظمی فاصله‌نظم از نظم دیگر است و آدم به بی‌نظمی همان اندازه نیاز دارد که موسیقی به سکوت

- **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰؛ **نمابر:** ۸۸۷۶۱۲۵۴؛ **ارتباط مردمی:** ۸۸۷۶۹۰۷۵
- **پيامک:** ۳۰۰۴۵۱۳۱۳؛ **روابط عمومی:** **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- **صندوق پستی:** ۵۳۲۸۸-۱۵۸۷۵؛ **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰
- **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
- **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهی‌نامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷ (۰۲۱)
- **انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۴۸۸۹۲-۵

ستایش ایران از سیلی فرزندان دلاور خود به اسرائیل

پاسخ مشرووع، منطقی و عادلانه فرزندان قهرمان ایران به تجاوزات و ددمنشی‌های رژیم غاصب و کودک‌کش اسرائیل و حامیان‌ش و آمریکای خونخوار در قالب یک حمله موسکی و پهبادی تنبیهی، با استقبال و تحسین مردم مظلوم غزه و فلسطین، عدالت‌خواهان و آزادگان جهان و مردم قهرمان و شهیدپرور ایران زمین روبه‌رو شد.

این اقدام بحق تاریخی که اوضاع منطقه را به نفع ایران تغییر داده و توانمندی آن را نشان می‌دهد و با خویستنداری ایران و استفاده متناسب ابزار نظامی در برابرجهه دشمنان و کشتار شهدای سلحشور کنسولگری ایران در دمشق انجام گرفت، اسرائیل را به لرزه درآورد و تتریک رسانه‌های ایران و جهان شد و پوشالی بودن اسرائیل را به دنیا نمایاند و تظاهرات حمایتی فراوان مردمی را در کشورهای جهان و شادی و جشن غزه‌ای‌ها، فلسطینی‌ها، لبنانی‌ها، مصری‌ها، یمنی‌ها، عراقی‌ها و سوری‌ها و... را به دنبال داشت. با این همه، رژیم تبکار، سپاه و بی‌نظمی صهیونیستی و اربابانش که از نخستین سیلی محکم، قاطع و سنگین ایران، مست و مدهوش هستند، تحقیر شده و زبونانه دور خود می‌چرخند و در رسانه‌های مزدور عریه‌تلافی کردن سرمی‌دهند و ناتوانی خود را بیش از گذشته به نمایش می‌گذارند. ابعاد و تأثیر حمله مدافعان ایران، چنان گسترده است که افزون بر مظلومان فلسطین و فلسطین، شخصیت‌های سیاسی، علمی و دینی جهان، در صدور بیانیه‌هایی ضمن محکوم کردن ستمگری‌ها، تجاوزات و جنگ آفروری‌های اسرائیل و امریکا، اقدام نظامی ایران ضد رژیم صهیونیستی را معقول، طبیعی و ایستادانه می‌دانند. در ایران اسلامی هم قشرهای گوناگون از مجازات شروع ایران و گوشمالی اسرائیل پشتیبانی کرده و از پاسخ مناسب سربازان جهان برگف کشور ستایش کرده‌اند. حمایت و تشویق و قدرانی از حرکت نظامی قهرمانان وطن، اهالی هنر و قلم و رسانه‌ها را نیز به ابراز واکنش‌های شورانگیز و تشویق‌گرانه، ترغیب کرده و عده بسیاری از هنرمندان، نویسندگان، استادان دانشگاه‌ها، مدیران و مسئولان همدوش مردم در حمایت از پاسخ‌کوینده و تاریخی ایران، اظهار خرسندی و پشتیبانی کرده و در رسانه‌های مکتوب و مجازی، مطالب فراوانی در این باره نوشته‌اند. این نوع قدردانی‌ها، تحسین‌ها و سیاست‌ها به هنرمندان، نویسندگان و صاحب‌نظران ایرانی و کشورهای عربی و اسلامی و آزاده محدود نمانده و هزاران نفر از هنرآفرینان و قلم به دستان و چهره‌های هنری و ورزشی در اروپا، امریکا و آسیا هم به صفوف حامیان پاسخ ایران پیوسته و زمینگیر و حیران شدن، ناتوانی و شکست اسرائیل و پیروزی غزه و مقاومت را شعار خود ساخته‌اند. مدیران هنرمندان متعهد کشور در تأیید و تحسین اقدام بزرگ مدافعان ایران اسلامی و مردم غزه، سخنانی ابراز داشته و مطالبی عنوان کرده‌اند که نمایشگر حضور همیشگی ایشان در کنار ملت و ارج‌گذاری بر زحمات و پهلوانی سربازان و سرداران ایران در دفاع از کشور و ایرانیان و مظلومان جهان و مردم بی‌پناه غزه و فلسطین است. ایران با پاسخ مشرووع، شرافتمندانه، دلاورانه و عادلانه خود به دنیا نشان داد که همچنان سربلند و پرافتخار در دفاع از ارزش‌ها، آرمان‌ها و دستاوردهای خود و جهان بشریت، با قدرت ایستاده است. هنرمندان و رسانه‌های کشور نیز توانا، استوار و قدرتمند، با موشک‌های فرهنگی برابر همه‌جمله‌های رسانه‌ای و تبلیغاتی مسموم صهیونیست‌ها و امریکا صف‌آرایی کرده و نمایشگر و بیانگر تصویر رشادت‌ها و ایثارگری‌های قهرمانان ظلم‌ستیز ایران، جهان و مقاومت هستند.

عده بسیاری از هنرمندان، نویسندگان، استادان دانشگاه‌ها، مدیران و مسئولان همدوش مردم در حمایت از پاسخ‌کوینده و تاریخی ایران، اظهار خرسندی و پشتیبانی کرده و در رسانه‌های مکتوب و مجازی، مطالب فراوانی نوشته‌اند

